1945 - 1965

Vasfüggöny Keresztut

Összeállitotta:
P. Dengl Miklós O.F.M.

AZ AMERIKAI ERDÉLYI FERENCESEK
(Commissariat of St. Stephen's Franciscan Province)
kiadványa
517 S. Belle Vista Avenue,
Youngstown, Ohio 44509

1945 - 1965

Vasfüggöny Keresztut

Összeállitotta:

P. Dengl Miklós O.F.M.

AZ AMERIKAI ERDÉLYI FERENCESEK

(Commissariat of St. Stephen's Franciscan Province)

kiadványa

517 S. Belle Vista Avenue,
Youngstown, Ohio 44509

NIHIL OBSTAT:

NICHOLAS G. DENGL O.F.M.
Censor deputatus

IMPRIMATUR:

† EMMET MICHAEL WALSH D.D.
Episcopus Youngstoniensis

August 17, 1965.

Copyright 1965, By Franciscan Fathers
Commissariat St. Stephen's Province

FATIMA SZELLEMÉBEN

Krisztus Urunk irtózatos halálkinok és szenvedések közepette, a kereszten vergődve imádkozott megkinzóiért a mennyei Atyjához: **"Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek"** (Luk. 23, 24).

A Vasfüggöny Keresztuton Krisztus példáját akarjuk követni.

A Vasfüggöny Keresztut a szabadföldön élő magyarok imahadjárata lesz azokért a testvérekért, akik még ma is a kommunista zsarnokság elnyomatása alatt, a vasfüggönyök mögött szenvednek. Alkalmat ad arra is, hogy minden résztvevője a szabadföldön a maga szenvedéseit felajánlja az elnyomók fegyvereseivel körülvett magyar testvérekért, sőt továbbmenve Fatima szellemében, imahadjárat az elnyomottak s elnyomók megtéréséért.

Valamennyiünkért imádkozott és meghalt Krisztus Urunk a keresztfán. Krisztus Urunk senkinek sem akarja a vesztét, hanem mindenkinek a megtérését és üdvösségét.

A katakombák keresztényeitől a huszadik század kereszténységéig Krisztus Urunk akaratának elfogadásában, minden embertársunk iránti szeretetben van a mi erőnk. A keresztények sohasem fegyverekkel győzedelmeskedtek, hanem mindig Krisztus Urunk szeretetének követésével. És Krisztus győz!

VASFÜGGÖNY KERESZTUT

Pap: Teremtő Atyánk, hozzád emeljük gyermeki sziveinket. Nagy szorongattatásból kiáltunk hozzád. Az emberi szenvedést mérhetetlenné tették!

Nép: Hallgass meg, világ Teremtő Ura és enyhits meg minket!

Pap: A Föld, amelyet teremtettél, mindent megad, amire szükségünk van, mégis testvéreink, fivéreink és nővéreink, éheznek és nyomorognak szerte a távoli világban, olyan körülmények között, amelyek méltatlanok az általad teremtett emberhez.

Nép: Emlékezzél meg róluk, Megváltó Urunk!

Pap: A háboru külső nyomait befedték, a romokat elegyengették és a sebeket behegesztették, de véreznek a vasfüggönyök, a titkosan készülődő uralomvágy nem enged, még mindig leskelődik ránk és nem tudhatjuk, mi lesz a sorsunk!

Nép: Ments meg minket, Urunk!

Pap: A nyugalom és biztonság nem tért vissza a világra. Ellenben nő a félelem és a rettegés. Országok és népek, a mi országunk és népünk is, szétszaggatott állapotban pusztul és a boldog egyesülés napjának még reménysugarát sem láthatjuk.

Nép: Adj nekünk békét, Urunk!

Pap: Káromolják nevedet, az Igét megcsufolják, a hit ellen harcot kezdenek, teremtményed és gyermeked, az ember, nyomoruságban, szorongattatásban bánkódik.

Nép: Szabaditsd meg a Te néped, Urunk!

Pap: Az emberi szivet elsorvasztják, a szeretetet anyaggal mérik, bálvánnyá tették a hast, a pénzt és a sikert. A lázas emberi szellem szenzációkat hajhász, élvezetekbe hanyatlik és a kényelem lustaságában ernyed el.

Nép: Ébressz fel minket, Teremtő Urunk!

Pap: A hivőt gonoszul megkisértik, kétségbe ejtik, osztályokba vetik, megros-

tálják, kisebbitik, hogy megtagadjon Téged és hitehagyottá tegyék.

Nép: Uram, irgalmazz nekünk!

Pap: A Te néped, az Egyház, is szenved a történelem terhe alatt. A régi és az uj bálványimádás, a kapzsiság és a hatalom imádása miatt, — de saját büneink és mulasztásaink miatt is, — szivtelenségünk és kicsinyhitüségünk miatt. És amiatt, hogy kevés a mi népünkből való apostol és igehirdető pap.

Nép: Térits haza minket, Uram!

Pap: Tudjuk azonban, Urunk, hogy Te sohasem hagytál el minket. Elküldötted hozzánk Egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust. Urunk Jézus, aki előttünk hordozod az emberi vétek és szenvedés keresztjét és aki megfeszitve is győzelmeskedtél, engedd, hogy hüségesek lehessünk és követhessünk Téged a keresztuton, nehéz földi vándorlásainkban, mert igy nyerhetjük el a győzelem pálmáját, mivel Te élsz és uralkodsz most és mindörökké.

Nép: Amen.

(Ének.)

1. ÁLLOMÁS

JÉZUST HALÁLRA ITÉLIK

(Az elítéltek stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Urunk Jézus, azoknak a testvéreinknek a keresztjét, akik a vasfüggöny mögött uralkodó igazságtalanság ítéletét szenvedik el, akik a gonoszság által megfogattak és még mindig rabságban vannak. De eléd hozzuk azoknak a rossz lelkiismeretét is, akik a gonoszság ítéletét kimondták felettük. (Csend.)

— *Közösen:* —

Mikor csak mondtam: "Ingadoz a lábam!"
Jóságodban, Uram, segélyt találtam.
Lelkem a gondok telje közepett
Vigasztalásodon örvendezett.
A romlottság székéhez szegődöl-e, Uram.
Mely a törvénynek örvén nyomort vet untalan?
A jók lelkére rájalesnek,
Ártatlan véren ítélkeznek.
Ám nékem az Ur lett a váram,
Isten, én biztos sziklaszálom.

(Zsolt. 93, 18-22.)

Pap: Hozzád kiáltunk, Krisztus! Légy most is az ártatlanok védelmezője.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Uram, Téged is halálra ítéltek igazságtalanul.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

2. ÁLLOMÁS

JÉZUS VÁLLÁRA VESZI A KERESZTET

(Az elszakitottak stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Urunk Jézus, azoknak a szerelmetes testvéreinknek a keresztjét, akiket kegyetlenül elszakitottak és elválasztottak egymástól és tőlünk. De eléd hozzuk az önzés, önelégültség és jóra való restség nehéz páncélját is, amelyet annyian viselnek, testvéreikkel mit sem törődve. (Csend.)

— *Közösen:* —

De én nem ember, én féreg vagyok,
Az emberek gyaláznak és nevetnek,
A nép közül kivetnek.
Gunyoló szóval illet, aki lát,
Fejet csóvál, elvonja ajakát.
"Az Urban bizott, hát segitse meg!
Szerette, hát most szabaditsa meg!"
(Zsolt. 21, 7-9.)

Pap: Hozzád kiáltunk Krisztus, akit a nép közül kivetettek.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Az egész világ gyötrő terhét magadra vetted és felvitted a Golgotára.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

3. ÁLLOMÁS

JÉZUS ELŐSZÖR ESIK EL A KERESZT TERHE ALATT

(Az elárultak és eladottak stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk mindazoknak a keresztjét, akiket a történelem során, miként ma a mi testvéreinket, elárultak, a hatalom zsarnokainak feljelentettek, kénye-kedvére kiszolgáltattak. De eléd hozzuk a hatalom csatlósainak, feljelentőinek, pribékjeinek a rossz lelkiismeretét is. (Csend.)

— *Közösen:* —

Ébredj Uram, miért szunnyadni néked?
Ébredj, ne vesd el mindörökre néped.
Orcád előlünk mérthogy rejted?
Gyötrelmeinket mért felejted?
Lelkünk porig aláztatott,
Testünk a föld porába ragadott.
Kelj föl Uram, jöjj és segits meg,
Kegyességedben szabadits meg!

(Zsolt. 43, 24-27.)

Pap: Hozzád kiáltunk, Krisztus Urunk, mert Te vagy az elárultak és eladottak megváltója.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: A Te elestedet is Judás árulása okozta.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

4. ÁLLOMÁS

JÉZUS TALÁLKOZIK FÁJDALMAS ANYJÁVAL

(Az elnémitott Egyház stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Édesanyánk, az Anyaszentegyház, keresztjét is elédbe hozzuk, Krisztus Urunk, azt a fájdalmát, amit szenvedő fiai fölött érez. De azoknak a keresztjét is, akik elhagyták, pedig fiai és leányai voltak. (Csend.)

— *Közösen:* —

Te vontál engem ki az anyaméhből,
Istápolóm vagy anyám emlejétől.
Az anyaöltől rád hagytam magam,
Azóta te vagy Istenem, Uram.
Ne távozzál, mert itt a gyötrelem,
És nincsen, aki segitsen nekem.
(Zsolt. 21, 10-12.)

Pap: Hozzád kiáltunk sirva, Krisztus Urunk, mert Te vagy szenvedő édesanyánk, az elnémitott Egyház, egyetlen vigasza és erősitője.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Krisztus Urunk, aki láttad édesanyád szenvedését.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

5. ÁLLOMÁS

CIRENEI SIMON SEGITI JÉZUST A KERESZT HORDOZÁSÁBAN

(A bátrak és gyávák stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Ime, Urunk, eléd hozzuk azoknak a keresztjét, akik elszenvedik a gonosz hatalom erőszakát és elviselik annak gyilkos terhét. De azoknak a keresztjét is, akik a gonosz hatalom elől gyáván kitérnek és a döntés és áldozat elől menekülni akarnak. (Csend.)

— *Közösen:* —

Mivelhogy büneimet meg nem vallottam,
Csontjaim megavultak
Mind egésznapi sóhajtozásomban.
Mert éjjel-nappal rámnehezedett
A te kezed,
És kiszáradt bennem az élet nedve,
Mint nyári nagymelegbe.
Megvallottam neked botlásomat,
Nem titkoltam el hamisságomat.
Mondtam: Megvallom büneimet az Urnak,
Te pedig elengedted én adósságomat.

(Zsolt. 31, 3-5.)

Pap: Hozzád könyörgünk, Krisztus Urunk, mert Te hordozod a mi keresztünket is.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Az emberiséget kereszted alá hivod.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

6. ÁLLOMÁS

VERONIKA KENDŐJÉT NYUJTJA JÉZUSNAK

(A hontalanok stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Ur Jézus, azoknak a keresztjét, akik hontalan testvéreikért aggódva szenvednek. De azoknak a rossz lelkiismeretét is elédbe hozzuk, akikben nincs emberi érzés, részvét és könyörület.

— *Közösen:* —

Boldog, akinek a szükölködőre
Gondja vagyon.
Segitségére lesz annak az Ur
A rossz napon.
Megtartja őt az Ur és élteti,
Hogy minden föld boldognak hirdeti.
Ellensége vágyára nem hagyod.
Mellette léssz Uram a sorvadásnak ágyán,
Betegágy-fektét jóra forditod. (Csend.)

Pap: Sirva kiáltunk hozzád, aki a szenvedésben magános hontalanná lettél és mások könyörületére szorultál.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Nem feledted el Veronika könyörülő, jó szivét.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk.

7. ÁLLOMÁS

JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL A KERESZT TERHE ALATT

(A megkinzottak stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Urunk Jézus, eléd hozzuk azoknak a keresztjét, akiket a földi életben ütlegeltek, börtönökben megkinoztak és tönkre tettek. De azoknak a rossz lelkiismeretét is, akik mindezt elkövették. (Csend.)

— *Közösen:* —

Ments meg Uram a gonoszok kezébül,
Az erőszaktól szabadits meg,
mely lépteimet elgáncsolni készül.
Tőrt vetnek titkon nekem a kevélyek,
Hálót vetnek az ut felén,
Fogót feszitenek elém.

Szólok az Urhoz: Istenem te vagy!
Halld meg Uram kiáltó szavamat.
Te vagy, Uram, bástyám, nyugvóhelyem,
Te övezed sisakkal a harc napján fejem.
(Zsolt. 139, 5-8.)

Pap: Hozzád könyörgünk, Urunk Krisztus, aki az elfogottak, arcul vertek és megkinzottak megváltója vagy.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Hozzád könyörgünk, Krisztus, akit miattunk porba löktek és kigunyoltak.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

8. ÁLLOMÁS

JÉZUS TALÁLKOZIK A SIRÓ ASSZONYOKKAL

(A bánkodók stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Urunk Jézus, azoknak a keresztjét is, akik a megpróbáltatás idején Téged megtagadtak és most reményüket elveszitve bánkodnak. De sirva mutatunk a mi büneinkre is, mert mi is mulasztásokat követtünk el hitünkben. (Csend.)

— *Közösen:* —

Épits meg minket ujra, Istenünk,
Ragyogjon ránk az arcod s mi szabadok leszünk.
Seregek Ura, Istene,
Ha néped esd, meddig léssz ellene?
Könnyek kenyerét enni késztetéd,
Innia könnyek csordult serlegét.
Szomszédaink vetélye-tárgya lettünk,
Gunyolódik az ellenség felettünk.
Épits meg minket ujra, Istenünk,
Ragyogjon ránk az arcod s mi szabadok leszünk.

(Zsolt. 79, 4-8.)

Pap: Hozzád kiáltunk: "Hiszek Uram, segits hitetlenségemen!" (Mk. 9, 24.)

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Mert Te, Uram, megbátoritod azt, aki bünei fölött bánkodik.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

9. ÁLLOMÁS

JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL A KERESZT TERHE ALATT

(A kétségbeesettek stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk ezt a félelmetes keresztet is, azoknak a keresztjét, akik kétségbeesésben elesve haltak meg. De azoknak rossz lelkiismeretét is, akik másokat kétségbeesésbe kergettek. (Csend.)

— *Közösen:* —

Isten, üdvösségemnek Istene,
Hozzád kiáltok minden éjszakán.
Bocsássad szined elé kiáltásom;
Halld meg, Uram, esdő imám.
Mert fájdalommal lelkem szinig teljes
És a pokol közelget életemhez.
Azok közé számitanak,
Kik a gödörbe szállanak.
Olyan lettem, mint akiből
Az életerő már elköltözött.
Lelkem már-már a halottak között.
Mint sujtottak, kik a sirban feküsznek,
Kikről már nálad nincs emlékezet,
Akiket elbocsátott már kezed.
Mélységes mély örvénybe szállék,
Elnyelt az éj és a halálos árnyék.
Megnehezült énrajtam haragod,
Minden hullámod fejemre csapott.
Tehetsz Uram a holtakon csodákat?
Avagy dicsérni téged felkelnek-e az árnyak?

(Zsolt. 87, 2-11.)

Pap: Kérünk, könyörögve kérünk, Ur Krisztus, aki a gyengék és a szivükben halálra sebzettek megváltója vagy.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Urunk, háromszor estél el a kereszt sulya alatt és mégis fel tudtál emelkedni.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

10. ÁLLOMÁS

JÉZUST MEGFOSZTJÁK RUHÁJÁTÓL

(A megszégyenültek stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Hozzuk magunkkal eléd a szégyen keresztjét, azoknak a keresztjét, akiket megszégyenitettek, megkárositottak méhükben, akiket kiszolgáltattak és akiket megfosztottak gyümölcseiktől. De azoknak a keresztjét is, akik magukat eladták és megkárositásra kiszolgáltatták. (Csend.)

— *Közösen:* —

Ismered Uram pironságom,
Én szégyenem, gyalázatom,
Előtted van minden szorongatóm.
Szivem a szégyen beteggé csigázta,
Szánakozót hiába vártam,
Vigasztalót kerestem s nem találtam.
És élelmemül epét adtak,
Szomjuságomban ecettel itattak.

(Zsolt. 68, 20-22.)

Pap: Zokogva hivunk, Uram, aki a megfosztott meddőknek és meggyalázottaknak vigasztalója vagy.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Urunk Jézus, aki magad is elszenvedted a mezitelenség szégyenét.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

11. ÁLLOMÁS

JÉZUST KERESZTRE FESZITIK

(A halálfélelem stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Pap: Eléd hurcoljuk, Teremtő Urunk, a halálfélelem keresztjét, az emberiség rettegését és a mi nemzetünk, a magyar nép magárahagyottságát, árvaságát és halálfélelmét is. De hozzuk azoknak a rossz lelkiismeretét is, akik a rettegést és halálfélelmet felkeltik. (Csend.)

— *Közösen:* —

Körülvett engem sok erős tulok,
Megkörnyeztek kövér básáni bivalyok.
Rám tátva mindnek ragadozó szája,
Üvöltöző oroszlánok módjára.
Mint elfolyó viz, ugy öntettem el,
Csontjaim szertehullanak,
Olvadt viaszképp omlik szivem el.
Erőm kiszáradt, mint cserépdarab,
És nyelvem inyemhez ragadt,
Halál porába vertél engemet.
Ebek falkája oldalog körül,
Gonosztevők zsinatja vesz körül,
Általverték kezemet, lábamat
És megszámlálták minden csontomat,
És kinjaimon magukat mulatják.
Elosztották ruhám maguk között,
Sorsot vetettek köntösöm fölött.

(Zsolt. 21, 14-19.)

Pap: Könyörülj rajtunk, halandó embereken és a halálra küldött árva magyar népen, Te, aki magadra maradtál az ég és föld között.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Krisztus Urunk, akit Isten és ember magára hagyott a kereszten.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

12. ÁLLOMÁS

JÉZUS MEGHAL A KERESZTFÁN

(A bün és bünhődés stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Urunk, a bün és bünhődés keresztjét. De a bün és bünhődés háboruságának a keresztjét, a fájdalom, a gyötrelem és a halál keresztjét is: az emberi nyomoruságnak minden keresztjét. (Csend.)

— *Közösen:* —

Isten, te minket elvetettél,
Szerteszórtál és haragszol ránk.
Uram, fordulj már vissza hozzánk!
Uram megráztad földedet
S meghasitottad: inog immár —
Gyógyitsd meg a töréseket!
Népednek kemény dolgokat mutattál,
A tántorgásnak borával itattál.
Zászlót adtál azoknak, akik tégedet félnek,
Rontó nyil elől menedéknek,
Hogy akiket szeretsz, megszabaduljanak.
Hallgass meg és terjeszd ránk jobbodat!
(Zsolt. 59, 3-7.)

Pap: Hozzád könyörgünk, Uram, aki bünösökért "bünné" lettél.

Nép: Könyörülj testvéreinken

Pap: Könyörülő Urunk, aki a halálig hüséges voltál.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

13. ÁLLOMÁS

JÉZUST LEVESZIK A KERESZTRŐL

(Az édesanyák stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: Eléd hozzuk, Ur Jézus, az édesanyák keresztjét, akiktől az igazságtalan hatalom olyan mérhetetlen áldozatokat követelt. De eléd hozzuk az Anyaszentegyház szomoruságát is, amelyet bünös fiai és leányai okoznak. (Csend.)

— *Közösen:* —

Ó, ti mindnyáján, kik jártok-keltek az uton,
Nézzetek ide és lássátok:
Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalmam . . .
Mivel vesselek össze?
Mihez hasonlitsalak, Jeruzsálem leánya?
Mivel mondjalak egyenlőnek, hogy
megvigasztaljalak, Sionnak szüz leánya?
Mert nagy, mint a tenger, a te romlásod,
Ki gyógyithatna meg téged?
(Sir. 1, 12; 2, 13.)

Pap: Érted kiáltunk, Urunk Krisztus, aki ismered az édesanyák szenvedését.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Fájdalmas Anyád ölében nyugodtál!

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

14. ÁLLOMÁS

JÉZUST ELTEMETIK

(A feltámadást várók stációja)

Pap: Imádunk, Ur Jézus Krisztus és áldunk Téged.

Nép: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Pap: A legnagyobb sirással emeljük eléd annak a fájdalomnak a keresztjét, amit azokért viselünk el, akiket szerettünk, de akiket eltüntettek közülünk, akiket elhurcoltak és soha vissza nem tértek, akiket csak sirathatunk, de sohasem temethettünk. Az ő szenvedéseik keresztjében egyesülünk és megváltó keresztedben reménykedünk. (Csend.)

— *Közösen:* —

Szemem előtt az Ur mindenkoron,
Nem inghatok meg: ő áll jobbomon.
Hát szivem örvend, nyelvem énekel
És testem is békében nyugszik el.
Pokolnak lelkem mert nem engeded,
Nem hagyod rothadásra szentedet.
Az élet utját mutatod meg nékem
És eltöltesz orcád előtt örömmel
S jobbodon örök lesz gyönyörüségem.
(Zsolt. 15, 8-11.)

Pap: Imádunk, Urunk Krisztus, aki idegen sirban nyugodtál.

Nép: Könyörülj testvéreinken!

Pap: Urunk, aki az örök életre hivtál mindannyiunkat.

Nép: Irgalmazz nekünk!

Pap: Szent vagy Uram, az erő és élet Istene.

Nép: Irgalmazz nekünk!

(Ének.)

Pap: Imádkozzunk minden népekért, mi a rabnépek fiai, ahogyan az Ur tanitott imádkozni:

Nép: Miatyánk . . .

Pap: Köszöntsük a fájdalmas és dicsőséges Szüzanyát, Magyarország Pátrónáját, akinek Szent István király felajánlotta a magyar népet és országát:

Nép: Üdvözlégy Mária . . .

Pap: Valljuk meg hitünket Jézus Krisztusban, aki üdvösségünkért emberré lett, kereszthalált szenvedett, feltámadott és uralkodik mindörökké és minket is uj életre támaszt.

Nép: Hiszekegy . . .

Pap: Mi szenvedők és bünbánók megtanultuk életünk nehéz utján, hogy a világ nem adhat békességet, mert csak a megváltó keresztben van békesség. Csak a kereszt adhat erőt, amikor elgyengülünk és csak a kereszt világit, amikor eltévedünk. Éppen ezért mi a kereszt társadalmát akar-

juk felépiteni a mi népünknek és minden népnek. Mi ujból megtalált otthonainkba és barátaink otthonaiba, de ellenfeleink otthonába is a kereszt fényét akarjuk bevinni, mert ez adja meg a béke világosságát és a szabadság melegét és a lélek nyugalmát. Ennek a keresztnek a jegyében áldalak meg titeket, hogy vigyétek szét a világba szenvedéseitek és a magyar keresztut tanulságait *(a pap áldást oszt)*: Az Atyának és Fiunak és a Szentlélek Istennek nevében. Amen.